

מסורת הש"ס

(א) ונתקנת... (ב) ונתקנת עין חמה... (ג) ונתקנת עין חמה... (ד) ונתקנת עין חמה... (ה) ונתקנת עין חמה... (ו) ונתקנת עין חמה... (ז) ונתקנת עין חמה... (ח) ונתקנת עין חמה... (ט) ונתקנת עין חמה... (י) ונתקנת עין חמה... (יא) ונתקנת עין חמה... (יב) ונתקנת עין חמה... (יג) ונתקנת עין חמה... (יד) ונתקנת עין חמה... (טו) ונתקנת עין חמה... (טז) ונתקנת עין חמה... (יז) ונתקנת עין חמה... (יח) ונתקנת עין חמה... (יט) ונתקנת עין חמה... (כ) ונתקנת עין חמה... (כא) ונתקנת עין חמה... (כב) ונתקנת עין חמה... (כג) ונתקנת עין חמה... (כד) ונתקנת עין חמה... (כה) ונתקנת עין חמה... (כו) ונתקנת עין חמה... (כז) ונתקנת עין חמה... (כח) ונתקנת עין חמה... (כט) ונתקנת עין חמה... (ל) ונתקנת עין חמה...

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות יז.

זי.

עין משפט
גרי מצוה

ה א טושי'ע אה'ע סימן
סה ספיק א:
ו ב טי' פ"ו מהלכות
דעות הלכה א:
ז ג טושי'ע אה'ע סימן
ספיק ב:
ח ד טי' פ"ד מהלכות
הלכה ח ספיק עין
דרכו ג טושי'ע י"ד סימן
טושי'ע אה'ע סימן
ספיק ד:
י ה טי' מהלכה ח:
י א טי' פ"ו מהלכות
הלכה ח ספיק י'
טושי'ע י"ד סימן
ספיק ה:
יב ח טי' ב טי' פ"ד
מהלכות אהל הלכה ז
והלכה ז טושי'ע י"ד סימן
ספיק ו:
ספיק ו:

כמוס טפס' לפי יופיה ומצינוה מקלסין אותה: חסודה. חוט של חסד משוך עליה: מכאן אמרו. מדכרי כ"ה שאמרו ישמחה: ספסא דעמו של אדם מעורב עם הכריות. לעשות נאיש כרלנו: משרו. משוררים: לא כחל. אינה זריכה כחל: ולא שרק. גצע המהלכים את הפנים: פירכוס. קליעת שיער. זו לא כחלה ולא שרק ולא פירכוס והרי היא עולה חן: כל מן דין. כל כמות אלו הוא סומקין לנו לקרותו רבי ולמנוחם דייטין: סרמיטין. מסרסין הלכות כהיפך טעמיהן: סרמיטין. לשון סמרטוטין: חמיטין. אומרים חמיטת הטעסן: מביט סורמיטין: לא אימפרס: (טורמיטין כי היא לאמר כצ"ר (פי' מא' צ) על טורמיטין למיקרב מלאקאל דמטרוימא אנשיס ריקניס): (מסיכטא. מביט סורמיטין: רכא דעמיה. נשיא נעמו: מדכרנא. מנשיא: בריך מסיך נלסנ. בריך שולך קלסמך פניו מביטק דלאמרינן כצ"ר (דף נח.) שופיה דרבי אביו מעין שופיה (ל' דרבי יומן דנפקי זיהריות מנייה דלמפרס החס: סלסנ. שלג בריך. וזרק אחת ומקבל אחת: מכסיף לן סכא. שמולג ככבוד תלמידי חכמים וטהב קלות ראש נעלמו: שופיסי. שטע של הדס שהיה מרקד זו: שופיסי. שיעמו ומנהג: שפויסי. שהיה מתנהג כשופיסי: מרכיב לה אכפסיסי. את הלכה: כי כשורא. כקורה נעלמא שאין אחת מהרהרין עליה: למכנס. כשוראה הכל ממתלסס כה נכנס יופיה נלבו: מעבירין. כשלה יולאה מצית אציה לביט תמונה ונשאי מת יולאסי וכו' וכו' אכולוסיס הרנה ואין רולין להמערב מעבירין את המט (אפילו) דרך אחרת: אפילו למ"ד. פלוגמא כפרק קמא דקדושין (נב:): שוס טסיס עליך מן. ישראל החיהו ששימו עליהס שימות הרנה כלומר שמהא אימנו עליהס הלך אין כבודו מחול שלפיך ריבה הכמוס שימות הרנה: שרפס דריסס טוס. ולא ניכר שערב מלפניה אלף כאלו הוא לריך לפנות לאומה הדקי: שופורי. מכריזין עליו שיבוא לכדוד: דמיטי גברי אכנולא לסיכרא. משער העיר היחסיט עד הקצר: נטילפס. של תורה ממנו כנתינתה כסני. נטילתה היינו כשמת ותלמודו נטול: למאן דקרי. מרקא: ופני. משנה אכל עדיין לא שנה לתלמידיס: אכל

כלה כמות שהיא. ואם יש בה מוס ישמקו ולא ישמחה אזי נמי ישמחה נדכר נאה שיש בה כגון צעיניה או כידה אם לא יפות וצ"ה אומרים ישמחה לגמרי דשמוכרין מה שיש בה לשבח מכלל דשאר לגמלי: ישבחנו בעיניו או יגנוו בעיניו. וצ"ש סברי אע"ג דישבחנו בעיניו און להס לחכמים למקן להזקיף לומר שקר דהמורה אמרה מדבר שקר תמקן: שישתיה לכבא. פרי"ח לשון שיטה והדס וישעיה מ"ה א"ע ג' דלא הוי ממש מין אחד מ"מ שיהס מין ארו וא"מ ומנא ליה דנשכלי כן וכה וי"ל דעמוד דנורא אהני שיבשא דהדס כדאמרינן כדנאשית רבה (פי' סא) נחת שיבשא דנורא ואיתענדלא עקין שיבשא דהדס ואלפסקת בין דידה לתנוראי אמרי חמיית הדין סנא דקאי שיבשא דנורא מלך שפחה על כבודו אין כבודו מחול. אע"ג דלא היה מלך גמור דמשמע צאלו נאמרין ופטיה דף מה.) מ"מ היו נוהגין בו כבוד כמלך גמור: פרשת דריבס הבל לא מני לטעו מנאש עאני דמשני צאלו נאמרין (ג'ו' סס) גבי שקלא מעמוד דהסס מנאש הוא שוס למלך להלוך כבוד לתורה החשובה ממנו אכל הבל ליכא מנאש דכדודו עדיף מכבוד הלכה:

[ת"ר] מעבירין את הפת מלפני הבלה. מכלן משמע פטיס אכל וחסן גביט כנסת החסן יולא תלס וסשעיניו וכו' יולא האכל ונמנומי ונס הקרויסי לחסן ואלא יאלכו כביט החסן אס ילכו דהא כדודו קודס וכן כנפק כשולפסיס הלכה לביט החסן מולפני קולת תמלא אס יש מת געיר וז' יקניוהו חסן שיעב המון דהכנסת כלה. להרצאה:

במבטלין תלמוד תורה להוצאת חמת. וקשה ודענאלכות דרך ארץ אמר ר"ע תמלת ששמיסי לפני חכמים פעס אחת היימי מהלך דרך ומלאמי מת מנאש ונטפלי כו' ד' מילין עד שהנאמי לביט הקצרות וקצרתיו וכשנאמי והרצמי דברי לפני ר"א ור' יושע אחריו על כל פסיעה ופסיעה כאלו שפכת דס נקי וי"ל דהסס לאו משוס דיטול תורה אלא משוס דמת מנאש קנה מקומו והיה לו לקוצרו במקוס שמלאו וכן משמע כמס' שמות (פ"ד) דקאלמר מת מנאש קנה מקומו) והעובר על דברי חכמים חייב מיתה) וכן אמר ר' עקיבא תמלת ששמיסי כו' והר"ר יהודה מקורנב"ל מירן דהסס משוס דיטול עממו משימוס ת"מ קאלמר *גדגול שימוסה ותר מלימודיה: להוצאת חמת. לא כמת מנאש איירי אלא ככל חכמים ואע"ג דכפ"ק דמגילה (דף ג' ושס) אומר פשיעא דמת מנאש ותלמוד תורה מת מנאש עדיף דתינא מעטלין מ"מ להוצאת חמת נקט מת מנאש אגמ מילי אחריי דהסס דהוו דווקא פ"מ מנאש והא דלמר צאלו מגלחין (מו"ק דף ס:)

כלה כמות שהיא ובית הלל אומרים אכלה נאה וחסודה אמרו להן ב"ש לב"ה הרי שהיתה חוגרת או סומא אמר' לה כלה נאה וחסודה והתורה אמרה ימדבר שקר תרחק אמרו להם ב"ה לב"ש לרברבינו מי שלקח מקח רע מן השוק ישבחנו בעיניו או יגנוו בעיניו הוי אומר ישבחנו בעיניו מכאן אמרו חכמים ליעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות כי אתא רב דימי אמר הכי משרו קמי כלתא במערבא לא כחל ולא שרק ולא פירכוס ויעלת חן כ"ה סמכו רבנן לרבי אמי ולרבי אסי שרו להו הכי כל מין דין וכל מין דין סמכו לנא לא תסמכו לנא לא מן סרמיטין ולא מן סרמיטין ואמרי לה לא מן חמיטין ולא מן טורמיטין ר' אבהו כי היה אחי כמתיבחה לבי קיסר נפקן אמהתא דבי קיסר לאפיה ומשרין ליה הכי רבא דעמיה ומדברנא דאומתיה בוצינא דנהורא בריך מתיך לשלם אמרו עליו רבי יהודה בר אילעאי שהיה נוטל בר של הדס ומרקד לפני הבלה ואומר כלה נאה וחסודה רב שמואל בר רב יצחק *מרקד אתלת א"ר יורא קא מכסיף לן סבא כי נח נפשיה איפסיק עמודא דנורא בין דידה לבול' עלמא וגמורו דלא אפסיק עמודא דנורא אלא אי אחד בדרא אי לתרי בדרא א"ר יורא אהנייה ליה שומיתיה לסבא ואמרי לה שומיתיה לסבא ואמרי לה שומיתיה לסבא רב אחא מרכיב לה אכתפיה ומרקד אמרי ליה רבנן אנן מהו למיעבד הכי אמר להו אי דמיין עלייכו ככשורא לחיי ואי לא לא א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מותר להסתכל בפני כלה כל שבעה כדי לחבבה על בעלה יולית הלכתא כוותיה ת"ר *מעבירין את חמת מלפני כלה יזוהי וזה מלפני מלך ישראל אמרו עליו על אגריפס המלך שעבר מלפני כלה ושבחווהו חכמים שבחורו מכלל דשפיר עבד וזהו א"ר אשי אפילו למ"ד ינשיא שמחל על כבודו כבודו מחול ימלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול דאמר מר *שוס תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך פרשת

דריכוס הואי תנו רבנן *מבטלין תלמוד תורה להוצאת חמת ומהכנסת כלה אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אלעאי שהיה מבטל תלמוד תורה להוצאת חמת ולהכנסת כלה דברים אמורים *כשאיין עמו כל צרכו אבל יש משמיה דרב תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי ואמרי לה *תליסר אלפי גברי ומונייהו שיתא אלפי שיפורי עולא אמר כגון דחייצי גברי מאבולא ועד סיכרא רב ששת ואיתימא רבי יוחנן אמר נטילתה כנתינתה מה נתינתה בששים רבוא אף נטילתה בששים רבוא יזוה"מ למאן דקרי ותני אבל

מת געיר כל בני העיר אקוריס צעשיית מלאכה ומוקי לה דלניכא כפרותא אכל אי איכא כפרותא שנתלן בני העיר לתורות שמעוסן כל אחת צמת שלה כפי עומה היינו שלא בשעת הולאה אכל בשעת חולאה כולס לרייני לנא: אכל

מת געיר כל בני העיר אקוריס צעשיית מלאכה ומוקי לה דלניכא כפרותא אכל אי איכא כפרותא שנתלן בני העיר לתורות שמעוסן כל אחת צמת שלה כפי עומה היינו שלא בשעת הולאה אכל בשעת חולאה כולס לרייני לנא: אכל

(סוה"מ דף י"ד.) בוצינא דנורא. על סס שהיה גדול נוי דלאמרינן כהכור את הפועל (כ"מ פד.) שופיה דר' אביו מעין שופיה ריבוק אביו. בריך מסיך. בריך טוך (סו.) ולהכנסת כלה. לנאומה מצית אציה לביט חופסה ומליי כ"ס א.

